I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1930/76

af 20. juli 1976

om destillering af biprodukter fra vinfremstilling

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 816/70 af 28. april 1970 om supplerende regler for den fælles markedsordning for vin [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1167/76 [2], særlig artikel 24, stk. 2 og 6,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er nødvendigt dels at fastsætte de betingelser, efter hvilke producenterne skal opfylde den i artikel 24, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 816/70 omhandlede forpligtelse og dels at fastsætte destilleriernes forpligtelser;

under hensyntagen til biprodukternes værdi bør den pris, der skal betales til producenten for den alkohol, der er indeholdt i de produkter, der er underlagt forpligtelse til destillering, være lavere end den pris, der gælder inden for rammerne af de i artikel 24a og 24b i forordning (EØF) nr. 816/70 omhandlede destilleringer;

fastsættelsen af den pris der skal betales af destilleriet til producenten for de produkter, der er underlagt destilleringsforpligtelse, gør det nødvendigt, at interventionsorganerne tilbagekøber alkoholen med oprindelse i vin, og som er fremstillet ved denne destillering, til en pris, der tager hensyn til forarbejdningsomkostningerne for de nævnte produkter;

da der ikke eksisterer en markedsordning for ethylalkohol på fællesskabsplan, risikerer de interventionsorganer, som har til opgave at afsætte denne alkohol, at måtte videresælge til en pris, der er lavere end opkøbsprisen; det er derfor nødvendigt i dette tilfælde at fastsætte, at forskellen mellem opkøbsprisen og salgsprisen for denne alkohol inden for rammerne af et størstebeløb kan dækkes af Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, garantisektionen, uden at dennes andel dog må overstige denne forskel;

fastsættelsen af opkøbsprisen for de produkter, der er underlagt destilleringsforpligtelse, og for alkohol, samt af størstebeløbet for den andel, hvormed Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, garantisektionen, kan bidrage til dækning af disse organers udgifter, er snævert forbundet med fastsættelse af orienteringsprisen; samme perioder og frister bør altså fastsættes for disse foranstaltninger;

bestemmelserne om finansiering af de interventioner, der er omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2788/72 [4], bør udvides til også at omfatte destillering af biprodukter fra vinfremstilling;

i overensstemmelse med artikel 24, stk. 4, første led, i forordning (EØF) nr. 816/70 kan producenten opnå fritagelse for forpligtelsen til at destillere ved at fremstille brændevin; i stk. 2 i samme artikel kræves der destillering af vin i mangel af vinbærme og presseres-ter; under disse betingelser vil det være logisk, når der gøres brug af denne mulighed, at tillade fremstilling både af vinbrændevin og anden brændevin end vinbrændevin; det bør dog sikres, at der ved fremstilling af vinbrændevin ikke anvendes biprodukter fra vinfremstilling til formål, der er forbudt i henhold til artikel 24, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 816/70;

fremstilling af brændevin kan kun fritage producenten for forpligtelsen til at levere alkohol for den mængde alkohol, der er indeholdt i de biprodukter eller i den vin, som medgår til fremstillingen af denne brændevin;

---

(1) EFT nr. L 99 af 5. 5. 1970, s. 1.
(2) EFT nr. L 135 af 24. 5. 1976, s. 42.
(3) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.
(4) EFT nr. L 295 af 30. 12. 1972, s. 1.

for at undgå fremstilling af brændevin af ringe kvalitet er det nødvendigt, i mangel af fællesskabskriterier på dette område, at forlange, at de fremstillede brændevine opfylder de gældende nationale bestemmelser; for at sikre overholdelsen af disse bestemmelser må der skabes mulighed for kontrol;

i overensstemmelse med artikel 24, stk. 4, andet led, i forordning (EØF) nr. 816/70, kan producenten fritages for forpligtelsen til at destillere ved under kontrol at tilbagetage sine biprodukter fra vinfremstilling; denne mulighed er berettiget, fordi presserester og bærme kun kan opbevares i større mængder og under visse tekniske betingelser, og fordi transportudgifterne ville kunne blive uforholdsmæssigt store for producenter, der befinder sig langt fra destillerierne;

forpligtelsen til at destillere udgør en betydelig byrde for den isolerede producent, der kun fremstiller en ringe mængde vin; denne forpligtelse ville medføre, at hans transportudgifter for presserester og vinbærme ikke ville stå i rimeligt forhold til den indtægt, som han ville kunne opnå fra den alkohol, der kunne udvindes deraf; derfor bør en sådan producent fritages for forpligtelsen til at destillere; der bør i øvrigt være mulighed for — på betingelser, der vil være at fastsætte — at udvide området for sådan fritagelse;

producenter, der leverer presserester til fremstilling af ønocyanin, leverer almindeligvis presserester af ikkegærede druer; den behandling, som disse presserester gennemgår ved udvinding af ønocyanin, gør dem derefter uegnede til gæring og destillering; disse producenter bør derfor fritages for en forholdsmæssig del af deres produktion af presserester; denne del kan ikke opgøres nøjagtigt; det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte en skønsmæssig nedsættelse af den almindelige sats;

kontrollen med den i artikel 24, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 816/70 omhandlede forpligtelse kræver, at destillerierne ligeledes pålægges forpligtelser; for at sikre opfyldelsen af disse forpligtelser skal destillerierne underlægges en autorisationsordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De personer, der er underlagt den i artikel 24, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 816/70 omhandlede forpligtelse, i det følgende benævnt »producenterne«, opfylder denne forpligtelse, når de franco leverer presserester, bærme og eventuelt vin til et godkendt destilleri.

2. Destilleriet skal:

a) levere producenten bevis for, at denne har leveret de pågældende produkter;

b) betale producenten mindst den i artikel 2 omhandlede pris;

c) omdanne de til ham leverede produkter til alkohol;

d) levere denne alkohol til de af medlemsstaterne udpegede interventionsorganer; det effektive alkoholindhold kan ikke være mindre end 92°.

3. Interventionsorganerne udbetaler for den leverede alkohol den i artikel 3 omhandlede pris til brænderen.

Artikel 2

Den pris, som destilleriet afhængigt af alkoholindholdet skal betale til producenten for presserester, bærme og eventuelt vin leveret til destillering, i det følgende benævnt »opkøbspris ved vinydelser«, fastsættes hvert år inden den 1. august for det følgende produktionsår pr. alkoholgrad/hl. Den kan ikke være mindre end 30 % af den orienteringspris for bordvin af type A I, som gælder fra den 16. december samme år, og heller ikke på mere end 40 % af denne pris.

Artikel 3

1. Den pris, som interventionsorganerne skal betale til destilleriet, i det følgende benævnt »pris for alkohol ved vinydelser«, fastsættes årligt af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, samtidig med og for samme produktionsår som opkøbsprisen ved vinydelser.

2. Prisen for alkohol ved vinydelser fastsættes under hensyn til:

— destilleringsomkostningerne,

— transportomkostningerne,

— teknisk tab.

Den kan differentieres efter, hvorvidt det drejer sig om presserester, bærme eller vin, så at der i givet fald kan tages hensyn til de forskellige destilleringsomkostninger og tab.

3. Prisen for alkohol ved vinydelser fastsættes pr. alkoholgrad/hl. Den gælder for nettovaren franko interventionslagret.

Artikel 4

1. Hvert år fastsættes samtidig med og for samme produktionsår som opkøbsprisen ved vinydelser et maksimumsbeløb for bidraget fra EUGFL, garantisektionen, til interventionsorganernes udgifter. Dette beløb fastsættes pr. alkoholgrad/hl.

2. EUGFL, garantisektionen, bidrager kun med højst det i stk. 1 omhandlede beløb, når et interventionsorgans samlede udgifter ved opkøb af alkohol hidrørende fra den i forordning (EØF) nr. 816/70, artikel 24, omhandlede destillering i løbet af et budgetår overstiger indtægterne ved salg af denne alkohol.

Såfremt den i første afsnit omhandlede forskel er mindre end det maksimale beløb ganget med det solgte antal hektoliter alkohol, udtrykt i ren alkohol, skal bidraget være lig med denne forskel.

3. Artikel 4 og 5 i forordning (EØF) nr. 729/70 anvendes på det i denne artikel omhandlede bidrag fra EUGFL.

Artikel 5

1. Producenterne fritages helt eller delvis for den i forordning (EØF) nr. 816/70, artikel 24, stk. 2, omhandlede forpligtelse, når et godkendt destilleri af deres produkter fremstiller:

— en brændevin på grundlag af presserester, bærme eller begge disse produkter

— og, om dette ikke er tilfældet, en brændevin direkte fra vin.

2. For hver administrativ enhed, hvis vinproduktion traditionelt er beregnet til fremstilling af brændevin på grundlag af vin, fastsætter medlemsstaterne hvilken mindste-procentdel brændevin fremstillet af andet end vin, der skal fremstilles, når der gøres brug af den i stk. 1 omhandlede mulighed.

Denne procentdel skal svare til den mængde alkohol, der gennemsnitligt forekommer i presserester og bærme hidrørende fra den pågældende administrative enhed.

3. Den alkoholmængde, udtrykt i ren alkohol, der er indeholdt i biprodukter fra vinfremstilling anvendt til fremstilling af brændevin i medfør af stk. 1, eller i vin anvendt på samme måde, fradrages den alkoholmængde, som skal leveres i henhold til artikel 24, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 816/70.

4. Når der gøres brug af den i stk. 1 omhandlede mulighed, skal destilleriet:

a) levere producenten bevis for, at denne har leveret de pågældende produkter;

b) betale producenten mindst den i artikel 2 omhandlede pris;

c) give interventionsorganet meddelelse om den samlede mængde brændevin, der er fremstillet i henhold til denne artikel, opdelt i brændevin fremstillet af vin og brændevin fremstillet af andet end vin.

5. Brændevinfremstilling kan kun have den i stk. 1 angivne virkning, såfremt:

a) den fremstillede brændevins kvalitet opfylder de nationale bestemmelser på dette område; destilleriet skal over for det kompetente organ godtgøre dette;

b) den foregår under det kompetente organs kontrol; destilleriet skal når som helst under destilleringen gøre denne kontrol mulig.

Artikel 6

I denne forordning forstås ved godkendt destilleri et destilleri, som er opført på en liste, der udarbejdes af medlemsstaternes kompetente myndigheder. Disse myndigheder kan inden for rammerne af gennemførelsesbestemmelserne på betingelser, der skal fastsættes, tilbagekalde godkendelsen af destillerier, som ikke opfylder de forpligtelser, der påhviler dem i henhold til denne forordning.

Artikel 7

1. Producenterne fritages for forpligtelsen i artikel 24, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 816/70, når biprodukterne ved vinfremstilling trækkes tilbage under kontrol.

2. Mængden og kvaliteten af tilbagetrukne presserester og bærme skal stå i et bestemt forhold til den mængde producerede vin, for hvilken forpligtelsen til destillering af presserester og bærme ikke er opfyldt; dette forhold fastsættes af medlemsstaterne.

3. Kun producenter, hvis vinmarker er beliggende i vindyrkningsarealer, hvor destilleringen pålægger dem en uforholdsmæssig stor byrde, kan gøre brug af den i stk. 1 omhandlede mulighed. Listen over disse arealer udarbejdes af medlemsstaternes kompetente myndigheder.

Artikel 8

Isolerede producenter, som i løbet af det pågældende produktionsår ikke fremstiller mere vin end 10 hektoliter, er ikke undergivet forpligtelsen efter artikel 24, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 816/70.

Det kan dog bestemmes, at den i stk. 1 omhandlede fritagelse — på betingelser, som vil være at fastsætte — finder anvendelse på isolerede producenter, som i løbet af det pågældende produktionsår fremstiller mellem 10 og 25 hektoliter vin.

Artikel 9

For producenter, der leverer deres presserester af druer til fremstilling af ønocyanin, anvendes der en lavere sats.

Artikel 10

Rådets forordning (EØF) nr. 1877/74 af 15. juli 1974 om destillering af biprodukter ved vinfremstilling [1] ophæves.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft den 1. september 1976.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juli 1976.

På Rådets vegne

A. P. L. M. M. van der STEE

Formand

---

[1] EFT nr. L 198 af 20. 7. 1974, s. 3.